Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 29 d.*

„Žemės ūkis – Reglamentas (ES) 2016/2031 – Apsaugos priemonės nuo augalų kenkėjų – Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų sąrašas – Riba, nuo kurios dėl Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant sodinti skirtų augalų pa nepritiriamas imtinas ekonominis poveikis – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/2072 – Profesinės asociacijos – Ieškinys dėl panaikinimo – Teisė pareikšti ieškinį – Priimtinumas – Proporcingumas – Pareiga motyvuoti“

Byloje T-116/20

Società agricola Vivai Maiorana Ss, įsteigta Kuringoje (Italija),

Confederazione Italiana Agricoltori – CIA, įsteigta Romoje (Italija),

MIVA – Moltiplicatori Italiani Viticoli Associati, įsteigta Faencoje (Italija),

atstovaujamos *avocats* E. Scoccici ir G. Scoccini,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Eggers ir F. Moro,

atsakovę,

palaikomą

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos S. Emmerechts, A. Vitro ir S. Barbagallo,

ir

Europos Parlamento, atstovaujamo L. Knudsen ir G. Mendola,

įstojusių į bylą šalių,

* Proceso kalba: italų.

dėl prašymo panaikinti 2019 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/2072, kuriuo nustatomos vienodos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų įgyvendinimo sąlygos, panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 690/2008 ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019 (OL L 319, 2019, p. 1), IV priedo A, B, C, F, I ir J dalis

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. J. Costeira, teisėjai D. Gratsias (pranešėjas) ir M. Kancheva,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. birželio 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/2031 dėl apsaugos nuo augalų kenkėjų priemonių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB (OL L 317, 2016, p. 4), siekiama patvirtinti priemones, kuriomis būtų nustatyta ir iki priimtino lygio sumažinta tų kenkėjų keliama fitosanitarinė rizika.

2 Reglamento Nr. 2016/2031 36 straipsnyje numatyta:

„Kenkėjas yra Sąjungos reguliuojamas nekarantininis kenkėjas, jeigu jis tenkina visas toliau nurodytas sąlygas ir yra įtrauktas į 37 straipsnyje nurodytą sąrašą:

a) jo tapatybė yra nustatyta pagal I priedo 4 skirsnio 1 dalį;

b) jis aptinkamas Sąjungos teritorijoje;

c) jis nėra Sąjungos karantininis kenkėjas arba kenkėjas, kuriam taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės;

d) jis paprastai perduodamas per konkrečius sodinti skirtus augalus, kaip nustatyta I priedo 4 skirsnio 2 dalyje;

e) dėl jo buvimo ant tų sodinti skirtų augalų daromas nepriimtinas ekonominis poveikis, susijęs su numatoma tų sodinti skirtų augalų paskirtimi, kaip nustatyta I priedo 4 skirsnio 3 dalyje;

f) turima įgyvendinamų ir veiksmingų priemonių, kad būtų užkirstas kelias jo patekimui ant atitinkamų sodinti skirti augalų.“

3 Reglamento 2016/2031 37 straipsnio 2 dalyje iš esmės numatyta, kad Komisija priima įgyvendinimo aktą ir juo nustatomas sąrašas, į kurį įtraukiami Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai ir konkretūs sodinti skirti augalai. Pagal
Reglamento 2016/2031 37 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą „[p]rofesionalūs veiklos vykdytojai negali į Sąjungos teritoriją įvežti arba joje vežti Sąjungos reguliuojamo nekarantininio kenkėjo, esančio ant sodinti skirtų augalų, per kuriuos jis perduodamas, kaip apibrėžta 2 dalyje nurodytame sąraše“.

4 Reglamento 2016/2031 37 straipsnio 8 dalyje iš esmės numatyta, kad jeigu 36 straipsnio e punkto sąlygos tenkinamos tik tuo atveju, kai atitinkamo kenkėjo paplitimas viršija konkrečią didesnę nei nulis ribinę vertę, ta ribinė vertė nustatoma šio straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše, nurodant, kad šio straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas įvežti ir vežti taikomas tik tos ribinės vertės viršijimo atvejais. Vis dėlto tam, kad Komisija nustatytų tokią ribinę vertę, pagal tą pačią nuostatą dar reikia, kad profesionalūs veiklos vykdytojai galėtų užtikrinti, kad Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų paplitimas šiems sodinti skirtiems augalams neviršytų tos ribinės vertės ir kad būtų galima patikrinti, ar ši ribinė vertė nėra viršyta nagrinėjamų augalų siuntų partijose.

5 Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punkte sąvoka „profesionalus veiklos vykdytojas“ apibrėžiama kaip bet kuris viešosios arba privatinės teisės reglamentuojamas asmuo, vykdantis ir teisiškai atsakingas už vienos ar kelių iš toliau išvardytų rūšių profesinę veiklą, susijusią su augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais:

– sodinimą,

– veisimą,

– gamybą, įskaitant auginimą, dauginimą ir priežiūrą,

– įvežimą į Sąjungos teritoriją, vežimą joje ir išvežimą iš jos teritorijos,

– tiekimą rinkai,

– sandėliavimą, rinkimą, išsiuntimą ir perdirbimą.

6 Remdamasi, be kita ko, Reglamento 2016/2031 37 straipsnio 2 dalimi (žr. šio sprendimo 3 punktą) Komisija priėmė 2019 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2019/2072, kuriuo nustatomos vienodos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų įgyvendinimo sąlygos, panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 690/2008 ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/2019 (OL L 319, 2019, p. 1) (toliau – ginčijamas įgyvendinimo reglamentas).

7 Ginčijamo įgyvendinimo reglamento 5 straipsnyje nustatyta:

„Šio reglamento IV priede nustatomas Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir konkrečių sodinti skirtų augalų sąrašas su atitinkamomis kategorijomis ir ribinėmis vertėmis, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/2031 37 straipsnio 2 dalyje. Tie sodinti skirti augalai neturi būti įvežti į Sąjungą arba joje vežami, jeigu Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekis arba jų sukelti simptomai ant tų augalų viršija tas ribines vertes.

Pirmoje pastraipoje nustatytas įvežimo į Sąjungą ir vežimo joje draudimas taikomas tik IV priede nustatytų kategorijų sodinti skirtiems augalams.“

8 Ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priede pateiktas dvylikos konkrečių augalų Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų sąrašas. Nagrinėjamas priedas suskirstytas į dvylika dalių (nuo A iki L):

– A dalis, kurioje minimi du Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir pašarinių augalų sėklų deriniai,

– B dalis, kurioje minimi du Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir javų sėklai deriniai,

– C dalis, kurioje minimi devyni Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir vynmedžių dauginamosios medžiagos deriniai,

– F dalis, kurioje minima trylika Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir daržovių sėklų derinių,

– I dalis, kurioje minima penkiolika Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir daržovių dauginamosios bei sodinamosios medžiagos, išskyrus sėklas, derinių,

– J dalis, kurioje minima 155 Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir sodo augalų dauginamosios medžiagos bei sodininkystei skirtų sodo augalų deriniai.

9 Remdamasi šiomis ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo dalimis, Komisija nustatė nulinę Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ribinę vertę, išskyrus keturias išimtis.

Procesas ir šalių reikalavimai

10 2020 m. vasario 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovių *Società agricola Vivai Maiorana Ss*, *Confederazione Italiana Agricoltori* (toliau – CIA) ir *Moltiplicatori Italiani viticoli Associati* (toliau – MIVA) ieškinį.

11 2020 m. gegužės 11 ir 27 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais pareiškimais Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2020 m. liepos 8 ir 22 d. nutartimis Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininkas patenkino jų prašymus įstoti į bylą. Įstojusios į bylą šalys pateikė savo paaiškinimus, o pagrindinės šalys dėl jų pateikė pastabas per nustatytus terminus.

12 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A, B, C, F, I ir J dalis, kiek jomis remiantis nustatomos Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant atitinkamų augalų ribinės vertės,

– pripažinti negaliojančiais Reglamento 2016/2031 36 straipsnį, 37 straipsnio 2 dalį ir I priedo 4 skirsnio 3 punktą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

13 Komisija, Europos Parlamentas ir Taryba Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip iš dalies kaip nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

14 Taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones Bendrasis Teismas 2021 m. balandžio 30 d. raštu pateikė ieškovėms klausimus. Ieškovės į šiuos klausimus atsakė atitinkamai 2021 m. vasario 24 d. ir gegužės 14 d. laiškais. 2021 m. gegužės 17 d. raštu Komisija pateikė savo pastabas dėl ieškovių 2021 m. vasario 24 d. pateiktos informacijos.

15 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (devintoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

16 Kadangi iš pradžių paskirtas teisėjas pranešėjas negalėjo dalyvauti kolegijos posėdžiuose, 2021 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartimi ši byla buvo paskirta naujam teisėjui pranešėjui, posėdžiaujančiam devintojoje kolegijoje. Be to, 2021 m. birželio 8 d. sprendimu devintosios kolegijos pirmininkė paskyrė į kolegiją trūkstamą teisėją.

Dėl teisės

17 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodo keturis ieškinio pagrindus, atitinkamai grindžiamus:

– Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e ir f punktų pažeidimu, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu,

– Tarptautinės sutarties dėl maisto ir žemės ūkio augalų genetinių išteklių (toliau – TIRPAA), Europos bendrijos vardu patvirtintos 2004 m. vasario 24 d. Tarybos sprendimu 2004/869/EB (OL L 378, 2004, p. 1), pažeidimu,

– 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/848 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 (OL L 150, 2018, p. 1), pažeidimu,

– ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių nesuderinamumu su bendrąja žemės ūkio politika.

18 Prieš ginčydama ieškinio pagrįstumą Komisija, atsižvelgdama į ieškovių suinteresuotumą pareikšti ieškinį ir jų teisę pareikšti ieškinį bei nurodytų pagrindų aiškumą, abejoja ieškinio priimtinumu. Parlamentas ir Taryba mano, kad Reglamento 2016/2031 neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas nepakankamai aiškiai atskleidžia motyvus, kuriais grindžiamas, todėl jį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl priimtinumo

Dėl teisės pareikšti ieškinį

19 Pirma, Komisija pabrėžia, kad ginčijamas įgyvendinimo reglamentas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Iš to išplaukia, jog tam, kad ginčijamas ieškinys būtų priimtinas, reikia, kad minėtas reglamentas būtų tiesiogiai susijęs su ieškovėmis, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

20 Vis dėlto taip nėra pirmosios ieškovės *Società agricola Vivai Maiorana*, vynuogių daigyno augintojos, atveju, nes ji neteigia esanti profesionali veiklos vykdytoja, su kuria susijusios ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A, B, F, I ir J dalys. Taigi su pirmąja ieškove, kaip vynuogių daigyno augintoja, yra tiesiogiai susijusi tik minėto priedo C dalis.

21 Dėl dviejų ieškinius pareiškusių asociacijų, t. y. CIA ir MIVA, Komisija teigia, kad jos turi teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo įgyvendinimo reglamento panaikinimo tik esant trims prielaidoms: pirma, kai įstatymu joms aiškiai suteikiama tokia teisė, antra, kuomet jų atstovaujami kai kurie nariai turi teisę pareikšti individualų ieškinį arba, trečia, kai jos gali remtis savo konkrečiu interesu.

22 Vis dėlto, pirma, šios ieškovės neteigia, kad šioje byloje tenkinama pirmoji iš šių prielaidų.

23 Antra, ieškinį pareiškusios asociacijos nenurodo, kurie jų nariai yra profesionalūs veiklos vykdytojai, užsiimantys augalų, nurodytų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo dalyse, kurias jos prašo panaikinti, gamyba ir prekyba. Šios informacijos nėra nei CIA ir MIVA įstatuose, nei dubliko priede pateiktuose dokumentuose. Be to, kadangi pirmoji ieškovė pareiškė ieškinį savo vardu, MIVA negali savo teisės pareikšti ieškinį grįsti tuo, kad minėta ieškovė yra viena iš jos narių. Kiek tai susiję su ieškovių 2021 m. vasario 24 d. atsakyme nurodytais veiklos vykdytojais, jos neįrodė, kad buvo įtrauktos į oficialų profesionalių veiklos vykdytojų registrą, kurį valstybės narės turi tvarkyti ir atnaujinti pagal Reglamento 2016/2031 65 straipsnį. Be to, Komisija ginčija ieškovių pateiktų sąskaitų faktūrų reikšmingumą. Šiuo klausimu Komisija teigia, kad, nelygu profesionalus veiklos vykdytojas, išrašęs šias sąskaitas, jos arba nesusijusios su ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamoje dalyje nurodytais augalais, arba susijusios tik su kai kuriais iš tų augalų, arba jose nurodyta vėlesnė data, negu buvo pareikštas ieškinys. Komisija priduria, kad dėl abejonių, susijusių su ieškovių teise pareikšti ieškinį, ieškinio apimtis tampa neaiški ir gali būti pažeista jų teisė į gynybą.

24 Trečia, dėl CIA nurodyto suinteresuotumo, kuriuo ji grindžia savo teisę pareikšti ieškinį, Komisija pabrėžia, kad ginčijamo reglamento IV priedo dalys, kurias prašoma panaikinti, nepakeičia CIA, kaip asociacijos, teisių ar pareigų, todėl atitinkamos dalys nėra tiesiogiai su ja susijusios.

25 Ieškovės savo ruožtu taip pat mano, kad ginčijamas įgyvendinimo reglamentas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, tačiau teigia, kad jo nuostatos joms daro tiesioginį poveikį. Šiuo klausimu ieškovės atsikerta, pirma, kad CIA nariai yra visuose žemės ūkio veiklos sektoriuose veikiantys ūkio subjektai, o MIVA nariai tėra vynmedžių dauginamosios medžiagos gamintojai. Iš to darytina išvada, kad visi ieškinius pareiškusių asociacijų nariai turi teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių panaikinimo kaip šiose dalyse nurodytų

sėklų gamintojai ar pirkėjai. Atsakydamos dėl šios proceso organizavimo priemonės ieškovės pateikė įrodymų, kad bent vienas jų narys yra profesionalus veiklos vykdytojas, kurio veikla patenka į ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A, B, C, F, I ar J dalių taikymo sritį.

26 Be to, atsižvelgiant į CIA narių skaičių, ji yra ypač reprezentatyvi asociacija. Šioje byloje CIA siekė apsaugoti kolektyvinį interesą pagal savo įstatuose nustatytą tikslą, susijusį su kaimo plėtra ir jo prestižo didinimu, žemės ūkio plėtra ir bioįvairovės skatinimu.

27 Pirmiausia primintina, kad ginčijamas įgyvendinimo reglamentas buvo priimtas remiantis, be kita ko, Reglamento 2016/2031 37 straipsnio 2 dalimi. Tiek, kiek ginčijamu įgyvendinimo reglamentu siekiama įgyvendinti pastarąją nuostatą, jame, kaip nustatyta 2, 14 ir 15 konstatuojamosiose dalyse, išvardijami Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai ir atitinkamų sodinti skirtų augalų konkrečios kategorijos, taip pat nustatytos maksimalios Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekio ribinės vertės, jei įvykdomos tam keliamos sąlygos (žr. šio sprendimo 3, 4 ir 6 punktus).

28 Šiomis aplinkybėmis ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priede pateikiamas Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir konkrečių sodinti skirtų augalų sąrašas su atitinkamomis kategorijomis ir ribinėmis vertėmis. Pagal ginčijamo įgyvendinimo reglamento 5 straipsnį tie sodinti skirti augalai neturi būti įvežti į Sąjungą arba joje vežami, jeigu Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekis arba jų sukelti simptomai ant tų augalų viršija tas ribines vertes (žr. šio sprendimo 7–9 punktus).

29 Šiuo klausimu, kaip teigia ieškovės ir Komisija (žr. šio sprendimo 19 ir 25 punktus), kaip visuotinai taikomas ne pagal teisėkūros procedūrą priimtas aktas, ginčijamas įgyvendinimo reglamentas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 6 d. Nutarties *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, T-18/10, EU:T:2011:419, 56 punktą).

30 Be to, taip pat reikia pažymėti, kaip teigia ieškovės ir Komisija, kad tiek, kiek jomis nustatytos Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant atitinkamų sodinti skirtų augalų ribinės vertės, dėl ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Be to, dėl pastarojo reglamento 5 straipsnyje nustatyto draudimo įvežti į Sąjungą ir joje vežti, jei Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekis arba jų sukelti simptomai ant tų sodinti skirtų augalų viršija tas ribines vertes, taip pat nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

31 Vadinasi, tam, kad ieškovės turėtų teisę pareikšti ieškinį, pakanka įrodyti, kad nuostatos, kurias jos prašo panaikinti, yra tiesiogiai su jomis susijusios, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

32 SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatyta sąlyga, kad sprendimas, dėl kurio pareikštas ieškinys, turi būti tiesiogiai susijęs su atitinkamu fiziniu ar juridiniu asmeniu, reikalauja taikyti du kumuliacinius kriterijus. Pirma, ginčijamas aktas turi daryti tiesioginį poveikį asmens teisinei padėčiai. Kita vertus, ši priemonė neturi palikti jokios diskrecijos už jos įgyvendinimą atsakingiems adresatams, nes šis įgyvendinimas yra visiškai automatinis, grindžiamas tik Sąjungos teisės aktais, netaikant kitų tarpinių normų (žr. 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo

Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Atskiru dokumentu nepateikdama nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo Komisija ginčija, kad pirmoji sąlyga, susijusi su poveikiu ieškovių teisinei padėčiai, šioje byloje tenkinama visų ieškovių atžvilgiu ir dėl visų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių (žr. šio sprendimo 19–24 punktus).

34 Pažymėtina, kad iš ginčijamo įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio kylantis draudimas įvežti į Sąjungos teritoriją ir joje vežti sodinti skirtus augalus, jei Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekis arba jų sukelti simptomai ant tų sodinti skirtų augalų viršija ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse nustatytas ribines vertes, yra tiesiogiai susijęs su „profesionaliais veiklos vykdytojais“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą (žr. šio sprendimo 5 punktą). Iš tiesų pagal Reglamento 2016/2031 37 straipsnio 1 dalį nagrinėjamas draudimas taikomas šiems veiklos vykdytojams (žr. šio sprendimo 3 punktą). Šis draudimas nepalieka jokios diskrecijos už jo įgyvendinimą atsakingoms valstybėms narėms. Todėl profesionalaus veiklos vykdytojo, kaip jis suprantamas pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą, kuris vykdo veiklą, susijusią su vienoje ar keliose ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse nurodyta augalų kategorija, teisinė padėtis yra tiesiogiai paveikta šiame reglamente nustatyto draudimo.

35 Šiuo aspektu pirmiausia pažymėtina, kad Reglamente 2016/2031 atskiriami „profesionalūs veiklos vykdytojai“, kaip jie apibrėžti jo 2 straipsnio 9 dalyje, nuo „registruotųjų veiklos vykdytojų“, kurie pagal to paties reglamento 2 straipsnio 10 dalį yra profesionalūs veiklos vykdytojai, įregistruoti pagal jo 65 straipsnį. Pastarojoje nuostatoje iš esmės numatoma, kad kompetentinga nacionalinės valdžios institucija tvarko ir atnaujina registrą, į kurį įtraukiami tam tikras sąlygas atitinkantys profesionalūs veiklos vykdytojai. Vis dėlto iš Reglamento 2016/2031 65 straipsnio 3 dalies matyti, kad profesionalūs veiklos vykdytojai, atitinkantys tam tikrus kriterijus, susijusius su jų auginamų augalų keliama fitosanitarine rizika, neįtraukiami į aptariamą registrą.

36 Taigi draudimas įvežti į Sąjungos teritoriją ir joje vežti sodinti skirtus augalus, jei Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekis arba jų sukelti simptomai ant tų sodinti skirtų augalų viršija ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse nustatytas ribines vertes, taikomas ne tik registruotiesiems veiklos vykdytojams, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 10 punktą, bet ir profesionaliems veiklos vykdytojams, kaip jie suprantami pagal to paties reglamento 2 straipsnio 9 punktą. Komisijos argumentas, kad neaišku, ar antrajai ir trečiajai ieškovėms priklausantys veiklos vykdytojai yra registruotieji veiklos vykdytojai, turi būti atmestas.

37 Antra, pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą sąvoka „profesionalus veiklos vykdytojas“ reiškia bet kurį viešosios arba privatinės teisės reglamentuojamą asmenį, vykdantį vienos ar kelių iš šio sprendimo 5 punkte išvardytų rūšių profesinę veiklą, pirmiausia susijusią su augalais.

38 Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 1 punkte sąvoka „augalai“ apibrėžta kaip apimanti gyvus augalus ir gyvas augalų dalis, kaip antai, be kita ko, sėklas, vaisius, daržoves, gumbus, įskiepius, auginius ir skiepūglius.

39 Be to, iš Reglamento 2016/2031 37 straipsnio 1 ir 2 dalių matyti, kad Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir konkrečių sodinti skirtų augalų sąrašas, kurį Komisija nustato įgyvendinimo reglamentu, kaip antai ginčijamu įgyvendinimo reglamentu, nebūtinai apima visus sodinti skirtus augalus, o tik tuos, per kuriuos atitinkami Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai perduodami. Konkrečiai kalbant, kaip nurodyta šio sprendimo 8 punkte, ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedą sudaro dvylika dalių (nuo A iki L), iš kurių kiekvienoje minimas tam tikras augalų ir Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų derinių skaičius.

40 Pavyzdžiui, 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 66/401/EEB dėl prekybos pašarinių augalų sėkla (OL P 125, 1966, p. 2298; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 1 t., p. 55) 2 straipsnio 1 dalies A punkte išvardijamos 87 pašarinių augalų gentys ir rūšys. Vis dėlto ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A dalyje „Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai, aptinkami pašarinių augalų sėkloje“ nurodytos tik mėlynžiedžių liucernų rūšies sėklos (*Medicago sativa L.*), per kurias platinamos dvi šioje dalyje nurodytos Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų rūšys (*Clavibacter michiganensis* ir *Ditylenchus dipsaci*).

41 Darytina išvada, kad sąvoka „profesionalus veiklos vykdytojas“ apima visus veiklos vykdytojus, kurie užsiima viena ar keliomis Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punkte išvardytomis veiklos rūšimis, susijusiomis su „augalais“, kaip jie apibrėžti Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 1 punkte ir išvardyti kiekvienoje iš direktyvų, susijusių su jų prekyba.

42 Taigi iš ginčijamo įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio, siejamo su Reglamento 2016/2031 37 straipsnio 1 dalimi, išplaukiantis draudimas įvežti į Sąjungos teritoriją ir joje vežti Sąjungos reguliuojamus nekarantininius kenkėjus *ratione materiae* taikomas ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priede nurodytiems sodinti skirtiems augalams. Vis dėlto šis draudimas *ratione personae* taikomas visiems profesionaliems veiklos vykdytojams, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą.

43 Taip teisės aktų leidėjas siekė apriboti Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų perdavimo riziką, kurią kelia ne tik „registruotieji veiklos vykdytojai“ arba veiklos vykdytojai, kurie vykdė konkrečiai su ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priede išvardytais augalais susijusią veiklą, bet ir kiekvienas augalų srityje veikiantis profesionalus veiklos vykdytojas, kuris dėl to gali užsiimti veikla, susijusia su minėtame IV priede išvardytais augalais, per kuriuos Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai gali būti perduodami.

44 Darytina išvada, kad negalima pritarti Komisijos požiūriui, pagal kurį paveikta tik profesionalių veiklos vykdytojų, kurių veikla susijusi tik su ginčijamo įgyvendinimo reglamento prieduose išvardytais augalais, teisinė padėtis. Be to, kad aptariamas požiūris prieštarauja taikytinoms nuostatoms (žr. šio sprendimo 35–41 punktus), jis grindžiamas prielaida, kad iš ginčijamo įgyvendinimo reglamento 5 straipsnio kylantis draudimas taikomas ne visiems profesionaliems veiklos vykdytojams, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą, o tik tiems, kurie praeityje užsiėmė veikla, susijusia su augalais, per kuriuos gali būti perduodami Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai. Taigi, jei būtų pritarta šiam teiginiui, būtų rimtai pakenkta Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų perdavimo Sąjungoje prevencijos politikos veiksmingumui.

45 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad pirmoji ieškovė, kaip vynmedžių dauginamosios medžiagos sektoriuje veikianti vynuogių daiginimo įmonė, yra profesionali veiklos vykdytoja, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą. Vis dėlto remdamasi šiuo statusu pirmoji ieškovė, kaip teigia Komisija, mano, kad jos teisinę padėtį paveikė tik ginčijamo

įgyvendinimo reglamento IV priedo C dalis, susijusi su Sąjungos reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais, aptinkamais vynmedžių dauginamojoje medžiagoje. Taigi pirmoji ieškovė turi teisę pareikšti ieškinį tik tiek, kiek prašo panaikinti šią ginčijamo įgyvendinimo reglamento dalį.

46 Dėl dviejų ieškinius pareiškusių asociacijų – CIA ir MIVA – primintina, kad asociacija, kuriai pavesta ginti savo narių kolektyvinius interesus, gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, jeigu buvo paveikti jos pačios, kaip asociacijos, interesai arba jeigu jos atstovaujami asmenys ar kai kurie iš jų turi teisę pareikšti ieškinį individualiai (2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *UPF / Komisija*, T-747/17, EU:T:2019:271, 20 punktas).

47 Dėl pirmosios iš šių sąlygų, kuria remiasi CIA (žr. šio sprendimo 26 punktą), konstatuotina, kad, kaip pažymi Komisija, ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamos dalys nepakeičia pačios asociacijos teisių ar pareigų, todėl jos neturi įtakos jos teisinei padėčiai. Darytina išvada, kad CIA negali pagrįstai teigti turinti teisę pareikšti ieškinį dėl poveikio jos interesams.

48 Dėl CIA atstovaujamų asmenų teisės pareikšti ieškinį pirmiausia pažymėtina, kad pagal jos įstatų 3 straipsnio aštuonioliktą įtrauką šios organizacijos tikslas yra ginti savo narių interesus. Ieškovės prie dubliko pridėjo sąrašą su 584 842 narių pavadinimais (vardais ir pavardėmis) ir adresais. Atsakydamos į proceso organizavimo priemones (žr. šio sprendimo 14 punktą) ieškovės pateikė įrodymų, kad aštuoni CIA nariai yra profesionalūs veiklos vykdytojai, kurių veikla susijusi su pašarinių augalų sėklomis, javų sėklomis, vynmedžių dauginamąja medžiaga, daržovių sodinamąja medžiaga ir vaisiniais augalais. Šie sektoriai reglamentuojami ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A, B, C, F, I ir J dalyse.

49 Kiek tai susiję su MIVA, iš šios asociacijos įstatų 8 straipsnio matyti, kad jos nariai yra profesionalūs veiklos vykdytojai, kaip jie suprantami pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą, kiek tai susiję su vynmedžių dauginamąja medžiaga. Taip tikrai yra pirmosios ieškovės atveju. Vis dėlto ši aplinkybė negali lemti ieškinio, kiek jį pareiškė MIVA, priimtinumo, nes pirmoji ieškovė pareiškė ieškinį savo vardu (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *UPF / Komisija*, T-747/17, EU:T:2019:271, 25–27 punktus).

50 Atsakydamos dėl 2021 m. vasario 8 d. priimtos proceso organizavimo priemonės ieškovės pateikė įrodymų, galinčių patvirtinti, kad trys MIVA nariai, kiti nei pirmoji ieškovė, yra profesionalūs veiklos vykdytojai, veikiantys vynmedžių dauginamosios medžiagos, daržovių sodinamosios medžiagos ir vaisinių augalų sektoriuose. Šie sektoriai reglamentuojami Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/2072 IV priedo C, I ir J dalyse. Šiuo klausimu pridurtina, kad pagal MIVA įstatų 3 straipsnį šios asociacijos tikslas yra ginti interesus, susijusius su jos narių veikla, neatmetant žemės ūkio veiklos, susijusios su kitais nei vynmedžių dauginamoji medžiaga augalais.

51 Komisijos argumento, kad ant kai kurių ieškovių pateiktų sąskaitų faktūrų nurodytos vėlesnės datos nei ieškinio pareiškimo data, negalima priimti. Iš tiesų „profesionalaus veiklos vykdytojo“ statusas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą, pagal savo pobūdį, gali būti įrodytas remiantis nuosekliais įrodymais. Jeigu būtų vadovaujamasi Komisijos logika, tuomet tik tos pačios kaip ir ieškinio pareiškimo datos įrodymai gali įrodyti profesionalaus veiklos vykdytojo statusą, nes, pavyzdžiui, iki šios datos išrašytos sąskaitos faktūros neleidžia atmesti galimybės, kad atitinkamas veiklos vykdytojas per tą laiką nutraukė su atitinkamais augalais susijusią veiklą.

52 Šioje byloje ieškovės pateikė kelias sąskaitas faktūras, susijusias su nemažomis sumomis, iš kurių matyti, kad jų išdavėjai – ieškinius pareiškusių asociacijų nariai – yra profesionalūs veiklos vykdytojai, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 2 straipsnio 9 punktą. Be to, kaip per posėdį tvirtino ieškovės, norint prekiauti sodinti skirtais augalais, reikia imtis išankstinių veiksmų, kurie, nelygu atitinkamas augalas, trunka daugiau ar mažiau ilgą laiką. Darytina išvada, jog vien tai, kad buvo pateiktos sąskaitos faktūros su data, kuri buvo vėlesnė nei ieškinio pareiškimo data, siekiant įrodyti, kad antrosios ir trečiosios ieškovės nariai yra profesionalūs veiklos vykdytojai, kaip jie suprantami pagal tai, kas nurodyta pirma, negali paneigti šių įrodymų reikšmingumo.

53 Galiausiai, kadangi Komisijai buvo suteikta galimybė raštu ir žodžiu pateikti savo pastabas dėl visų ieškovių pateiktų įrodymų, susijusių su jų teise pareikšti ieškinį, negalima konstatuoti jokio jos teisės į gynybą pažeidimo.

54 Darytina išvada, kad ieškovės įrodė turinčios teisę pareikšti ieškinį, atsižvelgiant į tai, kas nurodyta toliau:

– pirmoji ieškovė turi teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo C dalies panaikinimo,

– CIA turi teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A, B, C, F, I ir J dalių panaikinimo,

– MIVA turi teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo C, I ir J dalių panaikinimo.

Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

55 Komisija teigia, kad panaikinus ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A, B, C, F, I ir J dalis nustotų galioti pagal nagrinėjamas dalis nustatytos Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekio ribinės vertės, todėl atitinkamiems augalams nebebūtų taikomas draudimas įvežti į Sąjungos teritoriją ir joje vežti. Vis dėlto toks panaikinimas neturėtų įtakos profesionaliems veiklos vykdytojams tenkantiems įpareigojimams naikinti kenkėjus, išplaukiantiems iš įvairių direktyvų, kuriomis reglamentuojama prekyba šiais augalais. Šios direktyvos yra savarankiški aktai, kuriais paprasčiausiai atsižvelgiama į Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekio ribines vertes, nustatytas ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse. Taigi jos negali būti laikomos ginčijamo įgyvendinimo reglamento įgyvendinimo aktais, kurių galiojimas gali būti paveiktas, jeigu šis reglamentas būtų panaikintas. Iš to matyti, kad, net jei nagrinėjamu atveju ieškovių ieškinys dėl panaikinimo būtų patenkintas, atitinkami profesionalūs veiklos vykdytojai visuomet privalėtų laikytis minėtose direktyvose numatytų fitosanitarinių reikalavimų, kiek tai susiję su nebrangiu kenkėjų naikinimu gamybos etape ir paskui kenkėjų naikinimu vykdant prekybą minėtais augalais. Galiausiai ieškovių suinteresuotumas saugoti biologinę įvairovę pagrįstas vien prielaidomis.

56 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad ieškinys dėl panaikinimo, pareikštas fizinio ar juridinio asmens, yra priimtinas tik tuo atveju, kai pareiškėjas yra suinteresuotas ginčijamo dokumento panaikinimu. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats šio akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip dėl ieškinio baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai (žr. 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

57 Šiuo klausimu Komisija tvirtina, kad ieškovės negauna jokios naudos dėl galimo ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių panaikinimo, nes toks panaikinimas nepaveiktų atitinkamų su sodinti skirtais augalais susijusių įpareigojimų kenkėjų naikinimo srityje, nes šie įpareigojimai numatyti atitinkamose direktyvose, reglamentuojančiose prekybą minėtais augalais.

58 Siekiant įvertinti šio Komisijos argumento pagrįstumą, reikia nurodyti pagrindinius Sąjungos augalų sveikatos sistemos elementus, susijusius su Sąjungos reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais ir įtvirtintus Reglamente 2016/2031, ginčijamame įgyvendinimo reglamente ir direktyvose, reglamentuojančiose prekybą šiame ieškinyje aptariamais augalais.

59 Konkrečiai kalbant, viena vertus, kaip matyti iš Reglamento 2016/2031 36 straipsnio, Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai yra Sąjungos teritorijoje esantys kenksmingi organizmai, perduodami pirmiausia per tam tikrus sodinti skirtus augalus ir kurių buvimas ant šių augalų turi nepriimtiną ekonominį poveikį, atsižvelgiant į numatytą atitinkamų augalų naudojimą.

60 Pagal Reglamento 2016/2031 23 konstruojamąją dalį, kai šių kenkėjų aptinkama daugiau už tam tikrą ribinę vertę, siekiant apriboti tokių kenksmingų organizmų buvimą, juos turėtų būti draudžiama įvežti į Sąjungos teritoriją ar vežti joje ant atitinkamų sodinti skirtų augalų.

61 Kaip nurodyta šio sprendimo 3 ir 4 punktuose, Komisija pateikia Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir konkrečių sodinti skirtų augalų sąrašą, kuriame prireikus nustatomos didesnės nei nulinės ribinės vertės, nuo kurių Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimas ant sodinti skirtų augalų turi nepriimtiną ekonominį poveikį. Šis sąrašas pateiktas ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priede (žr. šio sprendimo 8 punktą).

62 Kita vertus, taisyklės, reglamentuojančios prekybą kiekvienu sodinti skirtu augalu, kuriam taikoma ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo dalis, yra nustatytos remiantis direktyvomis. Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, išvardytų kiekvienoje ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo dalyje, ir su jais susijusių direktyvų dėl prekybos atitiktis pateikta šioje lentelėje:

Ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo dalis	Direktyva dėl prekybos
A dalis Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai, aptinkami pašarinių augalų sėklose	Direktyva 66/401
B dalis Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai, aptinkami javų sėklose	1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla (OL 125, 1966, p. 2309; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 1 t., p. 66)
C dalis Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai, aptinkami vynmedžių dauginamojoje medžiagoje	1968 m. balandžio 9 d. Tarybos direktyva 68/193/EEB dėl prekybos vynmedžių dauginimo [dauginamąja] medžiaga (OL L 93, 1968, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 1 t. p. 123)
F dalis Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai, aptinkami daržovių sėklose	2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla (OL L 193, 2002, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 36 t., p. 313).
I dalis Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai, aptinkami daržovių dauginamojoje ir sodinamojoje medžiagoje, išskyrus sėklas	2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/72/EB dėl prekybos daržovių dauginamąja ir sodinamąja medžiaga, išskyrus sėklą (OL L 205, 2008, p. 28). 1993 m. liepos 2 d. Komisijos direktyva 93/61/EEB, pateikianti sąlygų, kurias turi atitikti daržovių dauginamoji ir sodinamoji medžiaga, išskyrus sėklą, remiantis Tarybos direktyva 92/33/EEB, sąrašą (OL L 250, 1993, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 15 t., p. 101)
J dalis Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai, aptinkami sodo augalų dauginamojoje medžiagoje ir ant sodininkystei skirtų sodo augalų	2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2008/90/EB dėl prekybos vaisinių augalų dauginamąja medžiaga ir sodininkystei skirtais vaisiniais augalais (OL L 267, 2008, p. 8). 2014 m. spalio 15 d. Komisijos įgyvendinimo direktyva 2014/98/ES, kuria įgyvendinamos Tarybos direktyvos 2008/90 nuostatos dėl jos I priede nurodytoms vaisinių augalų gentims ir rūšims taikomų specialių reikalavimų, tiekėjams keliamų specialių reikalavimų ir oficialių patikrinimų išsamių taisyklių (OL L 298, 2014, p. 22).

63 Direktyvose, reglamentuojančiose prekybą, numatytos fitosanitarijos priemonės, kurių reikia imtis siekiant valdyti Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo riziką ir užtikrinti, kad į Sąjungą įvežti ir joje vežami augalai atitiktų taikomos ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo dalies reikalavimus, kiek tai susiję su Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimu.

64 Priėmus ginčijamą įgyvendinimo reglamentą, direktyvos, kuriomis reglamentuojama prekyba augalais, buvo iš dalies pakeistos 2020 m. vasario 11 d. Komisijos įgyvendinimo direktyva (ES) 2020/177, kuria keičiamos Tarybos direktyvų 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EB,

2002/55/EB, 2002/56/EB ir 2002/57/EB, Komisijos direktyvų 93/49/EEB ir 93/61/EEB bei Komisijos įgyvendinimo direktyvų 2014/21/ES ir 2014/98/ES nuostatos dėl augalų kenkėjų ant sėklų ir kitos augalų dauginamosios medžiagos (OL L 41, 2020, p. 1).

65 Konkrečiai kalbant, iš Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 5, 6, 8, 10–12, 14 ir 19–23 konstatuojamųjų dalių matyti, kad direktyvos, reglamentuojančios augalų, kuriems skirtos ginčijamo įgyvendinimo reglamento ginčijamos dalys, prekybą, turėjo būti iš dalies pakeistos, siekiant numatyti priemones, kad į jų taikymo sritį patenkančios augalų dauginamosios medžiagos atitiktų reikalavimus, susijusius, be kita ko, su ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse išvardytais Sąjungos reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais. Direktyva 66/401 dėl prekybos pašarinių augalų sėkla yra dalinė išimtis, nes buvo iš dalies pakeista nurodant, kad aptariamos sėklos taip pat turi atitikti reikalavimus, susijusius su Sąjungos reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais, nustatytus pagal ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A dalį, nenumatant papildomų reikalavimų, palyginti su iki Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 galiojusiais reikalavimais.

66 Šį sisteminį ryšį tarp ginčijamo įgyvendinimo reglamento ir direktyvų, reglamentuojančių prekybą sodinti skirtais augalais, išvardytais ginčijamose minėto reglamento IV priedo dalyse, Komisija aiškiai patvirtino atsiliepimo į ieškinį 24–27 punktuose ir tripliko 68 ir 70 punktuose.

67 Iš šių išvadų matyti, kad net jei nagrinėjamos direktyvos nėra ginčijamo įgyvendinimo reglamento įgyvendinimo aktai, kaip teigia Komisija, jose veiklos vykdytojams nustatomos pareigos, kuriomis atsižvelgiama į šiame reglamente įtvirtintas Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo normas ir siekiama užtikrinti, kad atitinkami veiklos vykdytojai laikytųsi minėtų normų. Ši išvada taip pat galioja Direktyvai 66/401, kurioje nuo šiol numatoma, kad pašarinių augalų auginimas ir sėklos taip pat turi atitikti ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A dalyje nustatytus su Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimu susijusius reikalavimus, nustatytus remiantis ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A dalimi, net jeigu joje šiuo klausimu nenustatyta papildomų priemonių.

68 Taigi Komisija negali pagrįstai teigti, kad galimas ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių panaikinimas bet kuriuo atveju negalėtų būti naudingas pirmajai ieškovei ar CIA ir MIVA nariams. Iš tiesų, atsižvelgiant į Sąjungos augalų sveikatos sistemos vidinį nuoseklumą, kuriam būdingas sisteminis ryšys tarp ginčijamo įgyvendinimo reglamento ir direktyvų, reglamentuojančių prekybą jame nurodytais sodinti skirtais augalais, dalinio panaikinimo atveju teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į panaikinimo motyvus ir priemones, kurių reikia imtis pagal SESV 266 straipsnį, galėtų būti priverstas peržiūrėti nagrinėjamas direktyvas, kurios nebetektų savo reglamentavimo pagrindo, koks nustatytas dabartinėje redakcijoje.

69 Taigi direktyvų dėl prekybos sodinti skirtais augalais nuostatos nepaneigia ieškovių suinteresuotumo prašyti panaikinti ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamas dalis, kurios pagal šio sprendimo 34–54 punktuose pateiktus patikslinimus daro tiesioginį poveikį jų teisinei padėčiai. Be to, darytina išvada, jog tam, kad ieškinys būtų priimtinas teisės pareikšti ieškinį požiūriu, nebūtina, kad ieškovės įrodytų konkretų suinteresuotumą biologinės įvairovės apsauga, todėl Komisijos argumentą, susijusį su tariamai hipotetiniu tokio suinteresuotumo pobūdžiu, reikia atmesti kaip nereikšmingą.

Dėl ieškinio aiškumo

70 Komisija, palaikoma Parlamento ir Tarybos, teigia, kad, pirma, pagrindų santraukoje nenurodytos teisės normos, kurios tariamai buvo pažeistos
Reglamento 2016/2031 36 straipsniu, 37 straipsnio 2 dalimi ir I priedo 4 skirsnio 3 punktu ir kurių pažeidimas lemtų šių nuostatų negaliojimą, kaip reikalauja ieškovės. Antra, Komisija nurodo, kad tik dėl ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo C dalies ieškovės pateikia konkrečių argumentų, leidžiančių suprasti tariamą neteisėtumą. O prašymas panaikinti kitas minėto reglamento IV priedo ginčijamas dalis, priešingai, grindžiamas tik tuo – net atsižvelgiant į dublike pateiktus paaiškinimus, – kad trūksta aiškumo, kurio reikalaujama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį. Bet kuriuo atveju Reglamente 2016/2031 nėra padaryta jokio pažeidimo, kuris galėtų būtų laikomas nurodytu jo atžvilgiu.

71 Žinoma, tiesa, kad ieškinyje nepateikiama argumentų, kuriais būtų galima išsamiai pagrįsti tariamą Reglamento 2016/2031 neteisėtumą; taip pat jame nepateikta konkrečios analizės, susijusios su ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamomis dalimis, išskyrus nagrinėjamo priedo C dalį. Be to, tiesa ir tai, kad keli ieškovių argumentai pateikiami kaip reikalavimai, kurių ryšys su ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamomis dalimis dažnai nėra akivaizdus.

72 Vis dėlto, pirma, ieškovės savo dublike nurodė argumentus, susijusius su tam tikromis ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamomis dalimis, išskyrus C dalį. Šie argumentai, kuriais neviršijama tai, kas nurodyta ieškinio pagrinduose, yra priimtinas pagrindų papildymas. Antra, net jeigu ryšys tarp tam tikrų argumentų, kuriais grindžiami nurodyti pagrindai, nėra visuomet aiškus, išsamus viso teisinio pagrindo nagrinėjimas leidžia suprasti ieškovių pateiktų ieškinio pagrindų teiginių apimtį. Trečia, nuorodos į tariamą Reglamentu 2016/2031 padarytą proporcingumo principo pažeidimą leidžia Bendrajam Teismui, atsižvelgiant į visus ieškovių pateiktus argumentus, vykdyti jo kontrolę.

73 Vadinasi nepriimtinumo pagrindą, grindžiamą tuo, kad pareikštas ieškinys nebuvo aiškus, reikia atmesti.

Dėl esmės

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e ir f punktų pažeidimu, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu

74 Ieškovės primena, kad pagal Reglamento 2016/2031 36 straipsnį kenkėjas yra Sąjungos reguliuojamas nekarantininis kenkėjas, jeigu jis tenkina visas šioje nuostatoje nurodytas sąlygas. Viena iš šių sąlygų yra susijusi su kenkėjų daromu nepriimtinu ekonominiu poveikiu, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento I priedo 4 skirsnio 3 punktą, ir įgyvendinamų ir veiksmingų priemonių, skirtų užkirsti kelią tokiems kenkėjams atsirasti, buvimas (Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e ir f punktai). Ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse nustatytos ribinės vertės nėra nei motyvuotos darant nuorodą į išsamaus ekonominio poveikio, kurį daro Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimas ant atitinkamų augalų, analizę, nei pagrįstos įgyvendinamų ir veiksmingų priemonių, kad būtų užkirstas kelias tokių kenkėjų buvimui, egzistavimu. Be to, nustačius nulinę Sąjungos reguliuojamo nekarantininio kenkėjo buvimo ribinę vertę atsiranda įpareigojimų atitinkamoms veislėms taikyti fitosanitarines kenkėjų naikinimo priemones, vykdant genetinę selekciją, o tai

savo ruožtu galutinai sunaikintų „standartinės“ kategorijos rūšių, kurioms dabar padaryta žala nebūtų ištaisyta, biologinę įvairovę, ir išnyktų skirtumai tarp „standartinės“ ir „sertifikuotos“ kategorijų rūšių.

75 Pavyzdžiui, pagal ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo C dalį nustatytos ribinės vertės lemtų draudimą prekiauti 57,7 % vynuogių veislių, įtrauktų į Italijos vyno gamybai skirtų vynuogynų registrą, nes nėra klonų, kurie užtikrintų, kad bus laikomasi Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinės ribinės vertės. Dėl šio draudimo bent dešimtmetį būtų neįmanoma atnaujinti arba pasodinti naujų vietinių veislių sodinių, kuriems taikomos saugomos kilmės vietos ar geografinės nuorodos, ir dėl jo būtų iš esmės supaprastinti tam tikri veislių biotipai. Žymus intraveislinės įvairovės sumažėjimas visų pirma būtų kenkėjų naikinimo priemonių, būtinų kovai su virusais, viroidais ir į virusus panašių organizmų sukeliamomis ligomis rezultatas. Vis dėlto šis žalingas poveikis nesusijęs su jokia nauda ir negarantuoja, kad augalai, kuriems buvo taikytos kenkėjų naikinimo priemonės, juos pasodinus nebus užkrėsti užkratą pernešančių vabzdžių. Komisija, vertindama Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų daromą nepriimtiną ekonominį poveikį sodinti skirtiems augalams, turėjo į tai atsižvelgti. Kita vertus, dabartinė padėtis rodo, kad Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, nurodytų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse, buvimas neturėjo poveikio atitinkamų žemės ūkio valdų pelningumui, todėl negalima teigti, kad toks buvimas daro kokį nors nepriimtiną ekonominį poveikį, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e punktą.

76 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių augalų apsaugos organizacijos (toliau – EPPO) tyrime, kuriuo rėmėsi Komisija, priimdama ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamas dalis, buvo padaryta klaidų ir palikta spragų, nes jame padaryta išvada, kad reikia nustatyti nulinę ribinę vertę, kiek tai susiję su Europoje ilgą laiką esančiais Sąjungos reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais, tačiau jų buvimas nesusietas su daromu neigiamu ekonominiu poveikiu.

77 Ieškovės priduria, kad dėl įpareigojimų, susijusių su kenkėjų naikinimo priemonių taikymu, dėl kiekvienos veislės patiriama 120 000 EUR išlaidų ir prarandamas dešimties metų darbo specializuotose struktūrose rezultatas be galimybės tokias išlaidas susigrąžinti. Šios finansinės naštos nebūtų galima pakelti, jei auginimo plotas būtų mažiau nei apie 1 000 hektarų vienai veislei – taip ir yra mažai paplitusių vietinių veislių atveju. Retais atvejais, kuomet ekonominiu požiūriu būtų naudinga taikyti aptariamas kenkėjų naikinimo priemones, būtų sumažintas pradinės veislės genofondas. Prieš nustatydama Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ribines vertes pagal ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamas dalis Komisija neatsižvelgė į šį poveikį, todėl Reglamento 2016/2031 36 straipsnio f punkte numatyta sąlyga neįvykdyta.

78 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, jog tai, kad Reglamento 2016/2031 36 ir 37 straipsniuose nebuvo numatyta nustatyti proporcingų ribinių verčių, atsižvelgiant, pirma, į riziką, kurią Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai kelia specifiniam dirvožemiui, ir, antra, į kenkėjų naikinimo priemonių taikymo sąnaudas, pažeidžia proporcingumo principą ir pareigą apsaugoti tokio dirvožemio tapatumą.

79 Galiausiai ieškovės tvirtina, kad nulinių Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ribinių verčių nustatymo pasekmės biologinei įvairovei ir kenkėjų naikinimo vykdant, kaip dabar reikalaujama, genetinę selekciją sąnaudos turėjo būti vertinamos pagal Parlamento, Tarybos ir

Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros (OL L 123, 2016, p. 1). Neatlikus tokios analizės, ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamos dalys yra nepagrįstos ir pažeistas proporcingumo principas.

80 Komisija savo ruožtu ginčija šiuos vertinimus.

81 Pirmajame pagrinde ieškovės iš esmės teigia, kad Komisija pažeidė Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e ir f punktus. Grįsdamos šią išvadą, ieškovės iš esmės pateikia tris argumentus.

82 Pirmasis argumentas grindžiamas tariamomis žalingomis pasekmėmis, kurias biologinei įvairovei turėtų nulinės Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ribinės vertės nustatymas. Pateikdamos šį argumentą ieškovės tvirtina, kad nustačius minėtą nulinę ribinę vertę atsiranda pareiga naikinti kenkėjus vykdant genetinę selekciją, o tai drastiškai sumažintų sodinti skirtų „standartinės“ kategorijos augalų biologinę įvairovę, nors jau dabar jų yra labai daug. Dėl šios aplinkybės taip pat išnyktų skirtumas tarp „standartinės“ ir „sertifikuotos“ kategorijų (žr. šio sprendimo 92 punktą) ir atsirastų žalingų pasekmių vyno sektoriui. Anot ieškovių, Komisija turėjo atsižvelgti į šias aplinkybes, kad įvertintų, ar net minimalus Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų kiekis ant sodinti skirtų augalų turėjo nepriimtiną ekonominį poveikį pagal Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e punktą, taip pat, kad patikrintų, ar egzistuoja įmanomos ir veiksmingos priemonės, užkertančios kelią tokiam buvimui pagal to paties reglamento 36 straipsnio f punktą. Šiomis aplinkybėmis ieškovės priduria, kad Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai gali išplisti per užkratą pernešančius vabzdžius ir kad EPPO atlikta Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ekonominio poveikio analizė yra nepakankama (žr. šio sprendimo 74–76 punktus).

83 Antrasis argumentas grindžiamas tuo, kad Komisija neatsižvelgė į kenkėjų naikinimo, kurį būtina atlikti nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinę ribinę vertę, sąnaudas, o tai yra Reglamento 2016/2031 36 straipsnio f punkto pažeidimas (žr. šio sprendimo 77 punktą). Be to, ieškovės tvirtina, kad, leidžiant laikytis tokio požiūrio, Reglamento 2016/2031 36 ir 37 straipsniais pažeidžiamas proporcingumo principas ir pareiga „apsaugoti dirvožemio tapatumą“ (žr. šio sprendimo 78 punktą).

84 Trečiasis argumentas grindžiamas tuo, kad prieš priimdama ginčijamą įgyvendinimo reglamentą Komisija neatliko socialinio ir ekonominio poveikio aplinkai vertinimo. Šiomis aplinkybėmis ieškovės taip pat nurodo motyvavimo trūkumą ir proporcingumo principo pažeidimą (žr. šio sprendimo 79 punktą).

85 Visi šie argumentai grindžiami viena prielaida. Ta prielaida – teiginys, kad, nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, išvardytų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse, buvimo nulinę ribinę vertę, kyla pareiga naikinti kenkėjus, vykdant ginčijamose dalyse nurodytų sodinti skirtų augalų genetinę selekciją. Ši pareiga, viena vertus, turi žalingų pasekmių biologinei įvairovei ir, antra vertus, dėl jos profesionalūs veiklos vykdytojai patirtų itin didelių su kenkėjų naikinimu susijusių išlaidų. Tai, kad Komisija neatsižvelgė į šias aplinkybes, kai nustatė Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant sodinti skirtų augalų ribines vertes, iš esmės pažeidžia Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e ir f punktus. Jei būtų nuspręsta, kad pagal Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e ir f punktus nereikalaujama atsižvelgti į šias aplinkybes, šia nuostata, ieškovių teigimu, būtų pažeistas proporcingumo principas ir pareiga „apsaugoti dirvožemio tapatumą“.

86 Pirma, pažymėtina, kad, kaip nurodyta ginčijamo įgyvendinimo reglamento 12 konstatuojamojoje dalyje, EPPO iš naujo įvertino išvardytus kenkėjus, kurie iki tol buvo išvardyti 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvoje 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir dėl jų išplitimo joje (OL L 169, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 82) ir direktyvose dėl prekybos sodinti skirtais augalais.

87 Pagal ginčijamo įgyvendinimo reglamento 13 konstatuojamąją dalį tas pakartotinis vertinimas buvo reikalingas siekiant atnaujinti tų kenkėjų fitosanitarinį statusą remiantis naujausiais technikos ir mokslo laimėjimais, taip pat įvertinti jų atitiktį Reglamento 2016/2031 36 straipsnyje nustatytiems su Sąjungos teritorija susijusiems atitinkamiems kriterijams ir jo I priedo 4 skirsnyje nustatytiems kriterijams (žr. šio sprendimo 2 punktą).

88 Atlikus šį pakartotinį vertinimą, buvo padaryta išvada, kad tam tikri kenkėjai atitinka Reglamento 2016/2031 36 straipsnyje nustatytas su Sąjungos teritorija susijusias sąlygas, todėl turėtų būti įtraukti į Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų sąrašą (ginčijamo įgyvendinimo reglamento 14 konstatuojamoji dalis). Taip pat buvo atsižvelgta į to paties reglamento 37 straipsnio 8 dalyje nustatytas sąlygas, susijusias su galimu didesnių nei nulinė Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ribinių verčių nustatymu (ginčijamo įgyvendinimo reglamento 15 konstatuojamoji dalis).

89 Per šią procedūrą buvo priimtas ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedas, kuriame nustatyti reikalavimai, susiję su Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimu ant sodinti skirtų augalų tam, kad jie galėtų būti įvežti į Sąjungą ir joje vežami.

90 Antra, visas šis ieškinio pagrindas grindžiamas klaidingu pareigų, kurios tenka atitinkantiems profesionaliems veiklos vykdytojams nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, išvardytų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse, buvimo nulinę ribinę vertę, suvokimu.

91 Konkrečiai kalbant, kaip nurodyta šio sprendimo 63 punkte, direktyvose, reglamentuojančiose prekybą sodinti skirtais augalais, numatytos priemonės, kurių reikia imtis siekiant valdyti riziką ir užtikrinti, kad į Sąjungą įvežti ir joje vežami augalai atitiktų atitinkamos ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo dalies reikalavimus, kiek tai susiję su Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimu.

92 Kai kuriose iš šių direktyvų sodinti skirti augalai skirstomi į kategorijas. Pavyzdžiui, Direktyvos 68/193 dėl prekybos vynmedžių dauginamąja medžiaga, kuria ieškovės grindžia savo analizę, 2 straipsnio 1 dalies D, E, F ir G punktuose į jos taikymo sritį patenkanti dauginamoji medžiaga skirstoma į „auginių daigynus“, „elitinę“, „sertifikuotą“ ir „standartinę“.

93 Šiuo klausimu Direktyvos 68/193 aštunta konstatuojamoji dalis buvo suformuluota taip:

„kadangi reikėtų riboti prekybą sertifikuota vynmedžių dauginamąja medžiaga, gauta kloninės selekcijos būdu; kadangi, vis dėlto, šiuo metu šio tikslo pasiekti neįmanoma, kadangi ši medžiaga negali visapusiškai patenkinti Bendrijos poreikių; kadangi dėl to laikinai turėtų būti leista prekiauti patikrinta standartine medžiaga, kuri taip pat turi atitikti tapatumo ir veislės grynumo reikalavimus, tačiau jai ne visada suteikiamos tokios pačios garantijos, kaip dauginamajai medžiagai, gautai kloninės selekcijos būdu; kadangi vis dėlto ši kategorija turėtų būti palaipsniui panaikinta.“

94 Iš Direktyvos 68/193, iš dalies pakeistos Įgyvendinimo direktyva 2020/177, 2 straipsnio 1 dalies G punkto ir I priedo 8 skirsnio 6 punkto c papunkčio matyti, kad „standartinės“ kategorijos vynuogių dauginamąja medžiaga visada prekiaujama (žr. 101 punktą). Konkrečiai kalbant, ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo C dalyje esančioje lentelėje nustatytos, pirma, Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant „auginių daigynų“, „elitinės“ ir „sertifikuotos“ dauginamosios medžiagos ribinės vertės ir, antra, Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant „standartinės“ dauginamosios medžiagos ribinės vertės.

95 Ieškovės savo ruožtu mano, kad poveikis, kurį lemia Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinių ribinių verčių nustatymas, visų pirma susijęs su „standartinėmis“ sodinti skirtų augalų kategorijomis. Ieškovių teigimu, šiose kategorijose yra vietinių medžiagų, kuriomis prekiaujama tik konkrečiose teritorijose.

96 Dėl Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ribinių verčių poveikio pasakytina, kad direktyvose dėl prekybos, iš dalies pakeistose Įgyvendinimo direktyva 2020/177 (žr. šio sprendimo 64 ir 65 punktus), šiuo tikslu numatytos tam tikros dauginamosios medžiagos kenkėjų naikinimo priemonės. Vis dėlto, kaip nurodo Komisija, nė viena iš šių direktyvų neįpareigoja atitinkamų profesionalių veiklos vykdytojų naikinti kenkėjus vykdant genetinę selekciją, kuri galėtų paveikti biologinę įvairovę, kaip apibūdino ieškovės.

97 Konkrečiai kalbant:

– Direktyva 66/401 dėl prekybos pašarų augalų sėkla buvo iš dalies pakeista siekiant nustatyti, kad pašarų auginimas ir sėklos taip pat turi atitikti ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo A dalyje nustatytus reikalavimus, susijusius su Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimu, nors joje nenumatyta jokių papildomų reikalavimų dėl Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų (žr. Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 8 konstatuojamąją dalį, 1 straipsnį ir I priedą),

– Direktyva 66/402 dėl prekybos javų sėkla buvo iš dalies pakeista siekiant numatyti, kad Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimas ant pasėlių ir sėklų tenkintų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo B dalyje nustatytus reikalavimus. Be to, šios direktyvos iš dalies pakeistoje redakcijoje nurodytas maksimalus užkrėtimo požymių turinčių augalų, pastebėtų tinkamu metu aprobuojant reprezentatyviuosius kiekvieno pasėlio augalų mėginius, skaičius, kad pasėliai būtų laikomi „iš esmės neužkrėstais“ grybu *Gibberella fujikuroi Sawada* [GIBBFU], kaip reikalaujama pagal ginčijamo Įgyvendinimo reglamento IV priedo B dalį (žr. Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 10 konstatuojamąją dalį, 2 straipsnį ir II priedą),

– Direktyva 68/193 dėl prekybos vynmedžių dauginamąja medžiaga buvo iš dalies pakeista, siekiant iš esmės numatyti, kad motininiai augalai ir daigynai turi būti apžiūrimi ir prireikus paimami mėginiai bei atliekami tyrimai, siekiant užsitikrinti, kad jie nėra užkrėsti Sąjungos reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais, išvardytais ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo C dalyje. Jei nustatomas Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimas arba jo sukelti simptomai, iš dalies pakeistos Direktyvos 68/193 I priede, atsižvelgiant į Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir dauginamosios medžiagos kategoriją, numatyta imtis tokių priemonių, kaip atitinkamų vynmedžių, išskyrus jų dauginamąją medžiagą, pašalinimas ir sunaikinimas, apdorojimas karštu vandeniu, apdorojimas baktericidais, laikymas nuo vabzdžių apsaugotose patalpose, atitinkamas skiepijimas arba fumigacija (žr. Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 11 konstatuojamąją dalį, 3 straipsnį ir III priedą),

– Direktyva 2002/55 dėl prekybos daržovių sėkla buvo iš dalies pakeista numatant, kad Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimas neturėtų, bent jau apžiūrint išoriškai, viršyti atitinkamų toliau pateiktoje lentelėje nustatytų ribinių verčių, nurodytų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo F dalyje (žr. Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 14 konstatuojamąją dalį, 6 straipsnį ir VI priedą),

– Direktyva 93/61 dėl prekybos daržovių dauginamąja ir sodinamąja medžiaga, išskyrus sėklą, buvo iš dalies pakeista siekiant nustatyti, kad Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimas ant šių augalų, bent jau apžiūrint išoriškai, neviršytų atitinkamų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo I dalyje nustatytų ribinių verčių (žr. Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 12 konstatuojamąją dalį, 5 straipsnį ir V priedą),

– Įgyvendinimo direktyva 2014/98, kurioje nustatomi konkretūs reikalavimai, visų pirma, dėl prekybos vaisinių augalų dauginamąja medžiaga ir sodininkystei skirtais vaisiniais augalais, buvo iš dalies pakeista siekiant numatyti, kad atlikus išorinę apžiūrą, o kilus abejonių – paėmus mėginių ir atlikus tyrimus, turi būti nustatyta, kad superelitinis motininis augalas, superelitinė medžiaga, elitinis motininis augalas, elitinė motininė medžiaga, sertifikuoti motininiai augalai ir sertifikuota medžiaga neužkrėsti Sąjungos reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais, išvardytais ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo J dalyje. Nustačius, kad yra Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų arba jų sukeltų simptomų, iš dalies pakeistos Įgyvendinimo direktyvos 2014/98 IV priede, atsižvelgiant į Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir dauginamosios medžiagos kategoriją, numatyta patvirtinti tokias priemones, kaip atitinkamų dauginamosios medžiagos ir augalų pašalinimas ir sunaikinimas, taip pat dauginamosios medžiagos ir vaisinių augalų be požymių reprezentatyvių mėginių tyrimas (žr. Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 19–23 konstatuojamąsias dalis, 10 straipsnį ir X priedą).

98 Iš šių aplinkybių matyti, kad, kaip pažymi Komisija, iš Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ribinių verčių, nustatytų remiantis ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamomis dalimis, neabejotinai išplaukia pareiga imtis tam tikrų priemonių, kurias sudaro išorinė augalų apžiūra, o esant Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo požymių – taikyti tinkamas higienos ar apdorojimo priemones. Vis dėlto iš ginčijamo įgyvendinimo reglamento ginčijamų nuostatų ar direktyvų dėl prekybos atitinkamais augalais nuostatų nematyti, kad profesionaliems veiklos vykdytojams būtų nustatyta pareiga naikinti kenkėjus vykdant genetinę selekciją.

99 Be to, ieškovės nenurodo jokios tokią pareigą nustatančios nuostatos.

100 Šiuo klausimu ieškovės sutelkia dėmesį (žr. šio sprendimo 75 punktą) į tariamą ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo C dalies poveikį vynmedžių dauginamajai medžiagai, kuri užkrėsta virusais, viroidais, į virusus panašių organizmų sukeliamomis ligomis. Ieškovės tvirtina, kad, nesant tinkamų higienos ar antivirusinių priemonių, šių ligų paveiktoms veislėms asenizacija gali būti taikoma tik naudojant tokius metodus, kaip termoterapija, viršūninė meristema ar somatinė embriogenezė, dėl kurių, jų nuomone, reikšmingai sumažės intraveislinė biologinė įvairovė.

101 Vis dėlto pakanka pažymėti, kad pagal Direktyvos 68/193, iš dalies pakeistos Įgyvendinimo direktyva 2020/177, I priedo 2 skirsnio 2 ir 3 punktus ir 8 skirsnio 6 punkto c papunktį atlikus išorinę apžiūrą šių Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų sukeliamus simptomus toleruoja ne daugiau kaip 10 % vynmedžių poskiepių daigynuose, skirtuose standartinei medžiagai

gauti; atitinkami vynmedžiai neturi būti dauginami. Kita vertus, iš to paties šios direktyvos priedo 8 skirsnio 5 punkto c papunkčio matyti, kad dauginamajai medžiagai, skirtai „auginių daigynams“, „elitinei“ ir „sertifikuotai“ medžiagai gauti (žr. šio sprendimo 93 punktą), taikomi griežtesni reikalavimai, kiek tai susiję su nagrinėjamais simptomais, tačiau šiuo atveju genetinė selekcija taip pat nenumatyta.

102 Be to, ieškovės netvirtina, kad visos „standartinės“ kategorijos medžiagos pagal savo pobūdį yra užkrėstos Sąjungos reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais, todėl jų buvimui taikant nulinę ribinę vertę automatiškai kyla pareiga jų visiškai nedauginti. Pats viršutinės 10 % ribinės vertės numatymas Direktyvos 68/193, iš dalies pakeistos Įgyvendinimo direktyva 2020/177, I priedo 8 skirsnio 6 punkto c papunktyje (žr. šio sprendimo 101 punktą) veikiau rodo, kad yra atvirkščiai.

103 Taigi, kaip pažymi Komisija, ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo C dalies tikslas ir poveikis nėra įpareigoti profesionalius veiklos vykdytojus taikyti kenkėjų naikinimo metodus vykdant genetinę selekciją, kaip antai nurodytus šio sprendimo 100 punkte, ar uždrausti prekiauti „standartinei“ kategorijai priklausančia vynuogių dauginamąja medžiaga.

104 Tokiomis pačiomis aplinkybėmis reikia pridurti, kad, kaip nurodo Komisija, keliose direktyvose, reglamentuojančiose prekybą sodinti skirtais augalais, įtvirtintos nukrypti leidžiančios nuostatos, kuriomis siekiama būtent skatinti genetinę įvairovę.

105 Tai visų pirma yra šios nuostatos:

– Direktyvos 68/193 dėl prekybos vynmedžių dauginamąja medžiaga 3 straipsnio 3 dalies c punktas,

– Direktyvos 2008/72 dėl prekybos daržovių dauginamąja ir sodinamąja medžiaga, išskyrus sėklą, 8 straipsnio 2 dalies c punktas, ir

– Direktyvos 2008/90 dėl prekybos vaisinių augalų dauginamąja medžiaga ir sodininkystei skirtais vaisiniais augalais 3 straipsnio 4 dalies c punktas.

106 Šiomis nuostatomis siekiama leisti prekiauti tam tikrais skirtais sodinti augalų kiekiais, nepaisant to, kad jie neatitinka numatytų fitosanitarinių sąlygų, jei šia prekyba siekiama padėti saugoti genetinę įvairovę.

107 Šiuo klausimu taip pat reikia vadovautis Direktyvos 2002/55 dėl prekybos daržovių sėkla 44 straipsnio 2 dalies a punktu – juo remiantis buvo priimta 2009 m. lapkričio 26 d. Komisijos direktyva 2009/145/EB, kuria numatomos vietinių veislių ir tokių veislių daržovių, kurios tradiciškai auginamos tam tikrose vietovėse ir regionuose ir kurioms gresia genetinė erozija, ir tų veislių daržovių, kurios neturi tikrosios vertės komercinei augalininkystei, bet kurių veislės išvestos, kad daržovės galėtų augti tam tikromis sąlygomis, patvirtinimo ir prekybos visų šių veislių daržovių sėklomis tam tikros leidžiančios nukrypti nuostatos (OL L 312, 2009, p. 44).

108 Ieškovių argumentą, kad Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinės ribinės vertės nustatymas yra tariamai neveiksmingas, nes šie organizmai gali būti išplatinti užkratą pernešančių vabzdžių, taip pat reikia atmesti. Iš tiesų, kaip pažymi Komisija, tai, kad numatyta, jog bet kokia sodinti skirta augalinės kilmės medžiaga neturi būti užkrėsta Sąjungos

reguliuojamais nekarantininiais kenkėjais, atsižvelgiant į ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse pateiktas prognozes, gali užkirsti kelią organizmų išplatinimui per užkratą pernešančius vabzdžius.

109 Dėl argumento, susijusio su tariamai nepakankama EPPO atlikta Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų daromo ekonominio poveikio analize (žr. 76 punktą), pažymėtina, kad daugiametė prekyba „standartinės“ kategorijos vynuogynų dauginamąja medžiaga negali paneigti dėl Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo atsirandančio nepriimtino ekonominio poveikio, susijusio su numatoma sodinti skirtų augalų paskirtimi, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e punktą. Iš tiesų, kaip matyti iš tyrimo, kuriame trumpai aprašomi EPPO atlikti darbai, tai, kad Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai jau yra Sąjungos teritorijoje, reiškia, kad šis poveikis galėjo būti nustatytas remiantis prieinama išsamia iš pirmų rankų gauta informacija.

110 Šiuo klausimu taip pat matyti, kad Sąjungos reguliuojamiems nekarantininiams kenkėjams jau taikomos sertifikavimo schemos, ribojančios jų buvimo ekonominį poveikį, todėl atliekant atitinkamą analizę reikia atsižvelgti į poveikį, kuris būtų daromas, jei taikomi apribojimai būtų panaikinti. Ekonominio poveikio vertinimas buvo pagrįstas informacija, kurią pateikė nacionalinės augalų apsaugos institucijos ir vertinimo procedūroje dalyvavusios suinteresuotosios šalys.

111 Kadangi EPPO analizė ginčijama remiantis aplinkybe, kad tariamai nebuvo atsižvelgta į tai, jog „standartinės“ kategorijos dauginamosios medžiagos neišvengiamai išnyks, nes kenkėjų naikinimo išlaidos yra pernelyg didelės, šį argumentą reikia atmesti dėl šio sprendimo 90–108 punktuose išdėstytų priežasčių.

112 Vadinasi, nereikia tenkinti ieškovių prašymo taikyti tyrimo priemonę, pagal kurią prašoma paskirti ekspertą.

113 Iš šių vertinimų matyti, kad pirmasis ieškovių argumentas, susijęs su Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e ir f punktų pažeidimu, nes, nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinę ribinę vertę, biologinei įvairovei kiltų žalingų pasekmių, grindžiamas klaidinga prielaida, kad dėl nustatytos nagrinėjamos ribinės vertės reikia naudoti kenkėjų naikinimo vykdant sodinti skirtų augalų genetinę selekciją metodus. Todėl šis argumentas turi būti atmestas.

114 Dėl tų pačių motyvų reikia atmesti ir antrąjį argumentą, grindžiamą tuo, kad Komisija neatsižvelgė į kenkėjų naikinimo, kurį, nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinę ribinę vertę, reikia taikyti, išlaidas ir dėl to buvo pažeistas Reglamento 2016/2031 36 straipsnio f punktas (žr. šio sprendimo 83 punktą).

115 Iš tiesų, pirma, ieškovių argumentai dėl tariamai pernelyg didelių kenkėjų naikinimo, kurį, nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinę ribinę vertę, reikia taikyti, išlaidų taip pat grindžiami prielaida, kad aptariamas kenkėjų naikinimas turi būti taikomas vykdant genetinę selekciją. Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 90–113 punktų, ši prielaida yra klaidinga.

116 Kita vertus, kaip teigia Komisija, iš kartu aiškinamų Reglamento 2016/2031 36 straipsnio e ir f punktų ir 37 straipsnio 8 dalies matyti, kad įgyvendinamų ir veiksmingų priemonių, skirtų užkirsti keliui atsirasti kenkėjams ant sodinti skirtų augalų, buvimas yra sąlyga, kad šie kenkėjai

būtų įtraukti į Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų sąrašą, ir nėra susijęs su galimybe nustatyti šių kenkėjų buvimo nulinę ribinę vertę. Taigi ieškovės prašo panaikinti ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamas dalis ne tiek, kiek jomis remdamasi Komisija parengė Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų sąrašą, o tik tiek, kiek aptariamos šalys nustatė šių kenkėjų buvimo nulinę ribinę vertę.

117 Iš prielaidos, kuria grindžiamas pirmasis argumentas, klaidingo pobūdžio taip pat matyti, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, pateiktas dėl Reglamento 2016/2031 36 ir 37 straipsnių, turi būti atmestas. Iš tiesų grįsdamos minėtą prieštaravimą ieškovės iš esmės tvirtina, kad šios nuostatos pažeidžia proporcingumo principą, nes jomis Komisijai, nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinę ribinę vertę, nebuvo sutrukdyta nustatyti neproporcingų įpareigojimų, susijusių su kenkėjų naikinimu vykdant augalų genetinę selekciją. Kadangi ginčijamo įgyvendinimo reglamento tikslas ir poveikis nėra susijęs su tokių įpareigojimų nustatymu, argumentas, kad nagrinėjamos Reglamento 2016/2031 nuostatos pažeidžia proporcingumo principą arba jomis nesilaikoma kokio nors įpareigojimo „apsaugoti dirvožemį“, bet kuriuo atveju turi būti atmestas kaip nereikšmingas (žr. šio sprendimo 78 punktą).

118 Trečiajam argumentui, susijusiam su poveikio vertinimo nebuvimu (žr. šio sprendimo 79 punktą), taip pat negalima pritarti, nes jis grindžiamas tariamomis žalingomis pasekmėmis biologinei įvairovei ir tariamai pernelyg didelėmis kenkėjų naikinimo vykdant genetinę selekciją išlaidomis, kurias nulėmė Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinės ribinės vertės nustatymas, tačiau šie teiginiai nepagrįsti (žr. šio sprendimo 90–113 punktus).

119 Dėl argumento, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu, primintina, kad SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti teisės akto pobūdį ir aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti Sąjungos institucijos, kuri priėmė aktą, jį priimti paskatinusias priežastis, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti priemonę pagrindžiančius motyvus, o Sąjungos teismas – vykdyti jos teisminę kontrolę. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į to akto formuluotę, bet ir kontekstą bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas. Šiuo klausimu pasakytina, kad, jei, kaip šiuo atveju, aktas yra visuotinai taikomas, motyvavimas gali apsiriboti jo priėmimą lėmusia bendra situacija ir juo siekiamais bendrais tikslais (žr. 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-310/04, EU:C:2006:521, 57 ir 58 punktus).

120 Konstatuotina, kad ginčijamo įgyvendinimo reglamento 12–15 konstatuojamosios dalyse (žr. šio sprendimo 86–88 punktus) aiškiai nurodomi jo priėmimo aplinkybės ir tikslai, kurių juo siekiama. Be to, Įgyvendinimo direktyvos 2020/177 turinys patvirtina, kad EPPO rekomenduojamuose sanitariniuose reikalavimuose dėl prekybos sodinti skirtais augalais, kurie buvo patvirtinti nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinę ribinę vertę, nebuvo numatyta kenkėjų naikinimo vykdant augalų genetinę selekciją. Todėl Komisija neprivalėjo motyvuoti ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių priėmimo, nurodydama kenkėjų naikinimo atliekant augalų genetinę selekciją sąnaudas ar jos tariamas pasekmes biologinei įvairovei.

121 Taigi turi būti atmestas visas pirmasis ieškinio pagrindas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo TIRPAA pažeidimu

122 Ieškovės tvirtina, kad, nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant vietinių augalų veislių nulinę ribinę vertę, buvo pažeista TIRPAA 9 straipsnio 3 dalis. Ši nuostata užtikrina ūkininkams teisę kaupti, naudoti, mainyti ar parduoti žemės ūkio sėklas ar dauginamąją medžiagą. Taigi iš ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių išplaukianti pareiga naikinti kenkėjus siekį išsaugoti augalų išteklių genofondą pažeistų taip, kad teisės, kuriomis pagal minėtą nuostatą turėtų naudotis ūkininkai, netektų prasmės.

123 Kaip ir pirmasis, antrasis pagrindas grindžiamas klaidinga prielaida, kad, nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, išvardytų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse, buvimo nulinę ribinę vertę, atsiranda pareiga naikinti kenkėjus, genetiškai atrenkant su minėtomis dalimis susijusius sodinti skirtus augalus. Taigi dėl šios priežasties šį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

124 Bet kuriuo atveju, nagrinėjant tam tikro Sąjungos teisės akto galiojimą tarptautinės sutarties atžvilgiu, be kita ko, reikalaujama, kad nurodytoje nuostatoje būtų įtvirtintas aiškus ir tikslus įpareigojimas, kurio vykdymas arba veikimas nepriklausytų nuo vėlesnio akto priėmimo (2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Air Transport Association of America ir kt.*, C-366/10, EU:C:2011:864, 55 punktas).

125 TIRPAA 9 straipsnyje numatyta, kad susitariančiosios šalys „atitinkamai ir atsižvelgdamos į savo nacionalinės teisės aktus“ turėtų imtis priemonių ginti ir remti ūkininkų teises.

126 Šio straipsnio 2 dalyje, be kita ko, numatyta, kad pagal savo reikmes ir prioritetus kiekviena susitariančioji šalis, atitinkamai ir atsižvelgdama į savo nacionalinės teisės aktus, turėtų imtis priemonių ginti ir remti ūkininkų teises, įskaitant:

– tradicinių žinių, susijusių su maisto ir žemės ūkio paskirties augalų genetiniais ištekliais, apsaugą,

– lygiateisį dalyvavimą dalijantis nauda, gaunama naudojant maisto ir žemės ūkio paskirties augalų genetinius išteklius,

– teisę dalyvauti nacionaliniu lygmeniu priimant sprendimus su maisto ir žemės ūkio paskirties augalų genetinių išteklių išsaugojimu ir tvariu naudojimu susijusias klausimais.

127 TIRPAA 9 straipsnio 3 dalyje, kuria remiasi ieškovės, numatyta, kad jokia šio straipsnio nuostata neturi būti aiškinama kaip ribojanti ūkininkų teises kaupti, naudoti, mainyti ar parduoti ūkyje sukauptas sėklas ar dauginamąją medžiagą, „atsižvelgiant į nacionalinės teisės aktus ir aplinkybes“.

128 Tiesa, TIRPAA 9 straipsnio 3 dalimi siekiama atmesti galimybę, jog šis 9 straipsnis būtų aiškinamas taip, kad būtų ribojamos ūkininkų teisės kaupti, naudoti, mainyti ir parduoti ūkyje sukauptas sėklas ar dauginamąją medžiagą. Vis dėlto TIRPAA 9 straipsnio 3 dalimi šios teisės nėra užtikrintos. Iš tiesų, kaip aiškiai numatyta TIRPAA 9 straipsnio 3 dalyje, šiomis teisėmis, jeigu jos suteikiamos pagal nacionalinės teisės aktus, turi būti naudojamasi laikantis šių teisės aktų nuostatų.

129 Vadinasi, TIRPAA 9 straipsnio 3 dalyje Sąjungai nenustatyta jokios pareigos, todėl Reglamento 2016/2031 arba ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių teisėtumas bet kuriuo atveju negali būti vertinamas atsižvelgiant į šią nuostatą (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Association Kokopelli*, C-59/11, EU:C:2012:447, 90–92 punktus).

130 Taigi ieškinio antrąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo pagrindo, pagrįsto Reglamento 2018/848 pažeidimu

131 Ieškovės nurodo, kad nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant vietinių augalų veislių nulinę ribinę vertę buvo pažeistas Reglamento 2018/848 13 straipsnis. Siekiant išsaugoti augalų genetinių medžiagų įvairovę, pagal šią nuostatą leidžiama prekiauti ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga nesilaikant „superelitinės“, „elitinės“ ir „sertifikuotos“ medžiagos kategorijoms taikomų registracijos ir sertifikavimo reikalavimų arba kitoms kategorijoms taikomų reikalavimų, nustatytų direktyvose, reglamentuojančiose prekybą sodinti skirtais augalais.

132 Pirmiausia pažymėtina, kad Reglamentu 2018/848, nors jis yra tokio paties lygmens teisės aktas kaip ir Reglamentas 2016/2031, negali būti remiamasi ginčijant pastarojo reglamento galiojimą. Taigi šį pagrindą galima suprasti tik taip, kad jis išimtinai susijęs su ginčijamu įgyvendinimo reglamentu.

133 Tiesa ir tai, kad Reglamento 2018/848 18 konstatuojamojoje dalyje remiamasi poreikiu daugiausia dėmesio skirti agronominiam našumui, genetinei įvairovei, atsparumui ligoms, ilgaamžiškumui ir prisitaikymui prie įvairių vietos dirvožemio bei klimato sąlygų ir atsižvelgiant į natūralias kryžminimo kliūtis.

134 Taigi, pagal Reglamento 2018/848 36 konstatuojamąją dalį mokslo tyrimai Sąjungoje dėl augalų dauginamosios medžiagos, kuri neatitinka veislės apibūdinimo vienodumo požiūriu, rodo, kad galima tokios įvairios medžiagos naudojimo nauda, ypač susijusi su ekologine gamyba, pavyzdžiui, norint sumažinti ligų plitimą, pagerinti atsparumą ir padidinti biologinę įvairovę.

135 Reglamento 2018/848 37 konstatuojamojoje dalyje nurodoma, kad ekologinėje gamyboje turėtų būti galima naudoti augalų dauginamąją medžiagą, nepriklausančią veislei, bet priklausančią vieno botaninio taksono, pasižyminčio didele genetine ir fenotipine atskirų dauginamųjų vienetų įvairove, augalų grupei. Būtent dėl šios priežasties, remiantis ta pačia konstatuojamąja dalimi, teisės aktų leidėjas leido veiklos vykdytojams prekiauti ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga nesilaikant registravimo reikalavimų ir „superelitinės“, „elitinės“ ir „sertifikuotos“ medžiagos kategorijų arba kitoms kategorijoms taikomų reikalavimų, nustatytų direktyvose, reglamentuojančiose prekybą.

136 Reglamento 2018/848 13 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga gali būti prekiaujama nesilaikant superelitinės, elitinės ir sertifikuotos medžiagos kategorijoms taikomų registracijos ir sertifikavimo reikalavimų arba kitoms kategorijoms taikomų reikalavimų, nustatytų direktyvose [66/401], [66/402], [68/193], [98/56], [2002/53], [2002/54], [2002/55], [2002/56], [2002/57], [2008/72] ir [2008/90] arba pagal tas direktyvas priimtuose aktuose.

2. 1 dalyje nurodyta ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga gali būti prekiaujama tuomet, kai tiekėjas praneša apie ekologišką įvairiarūšę medžiagą atsakingoms oficialioms įstaigoms, nurodytoms direktyvose [66/401], [66/402], [68/193], [98/56], [2002/53], [2002/54], [2002/55], [2002/56], [2002/57], [2008/72] ir [2008/90] <...>“

137 Reglamento 2018/848 13 straipsnio 2 dalyje taip pat numatytas toje pačioje nuostatoje nurodyto pranešimo esminis turinys ir su juo susijusios procedūrinės taisyklės, o to paties straipsnio 3 dalyje Komisija įgaliojama nustatyti taisykles, reglamentuojančias konkrečių genčių ar rūšių ekologiškos įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamosios medžiagos gamybą ir pardavimą.

138 Taigi, Reglamento 2018/848 13 straipsnyje nesukeliama abejonių dėl Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ribinės vertės nustatymo remiantis ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamomis dalimis teisėtumo; priešingai, pagal šį straipsnį išimtinais atvejais ir laikantis griežtai apibrėžtų sąlygų leidžiama prekiauti ekologiška įvairiarūšės medžiagos augalų dauginamąja medžiaga nesilaikant reikalavimų, kurie įtvirtinti prekybą reglamentuojančiose direktyvose. Darytina išvada, kad šia nuostata negalima remtis ginčijant ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių teisėtumą tiek, kiek jomis remiantis nustatyta Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo ant sodinti skirtų augalų nulinė ribinė vertė.

139 Taigi ieškinio trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamų dalių nesuderinamumu su bendra žemės ūkio politika

140 Ieškovės tvirtina, kad dėl Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų buvimo nulinės ribinės vertės nustatymo remiantis ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamomis dalimis:

– atsižvelgiant į tai, kad genetinės selekcijos procedūrą numatoma taikyti tik kelioms rūšims, tampa neįmanoma laikytis įpareigojimo užkirsti kelią nevietinių rūšių įvedimui, nustatyto konkrečiomis 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102) nuostatomis,

– toks nustatymas prieštarauja vietinių augalų, kuriems nebuvo taikomas kenkėjų naikinimas, išsaugojimo politikai, kuri buvo įgyvendinta 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1),

– pažeidžiamas tvarios žemės ūkio plėtros ir augalų biologinės įvairovės didinimo, kuriems taikomos finansinės priemonės pagal 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013, p. 487), principas,

– toks nustatymas neatitinka, pirma, tarptautinės teisės normų ir Sąjungos teisės normų, skirtų žemės ūkio biologinės įvairovės apsaugai, antra, Sąjungos teisės normų, skirtų pusiau natūralių buveinių apsaugai bei kaimo plėtrai, ir, trečia, direktyvų, reglamentuojančių prekybą sėklomis ir vaisinių augalų dauginamąja medžiaga.

141 Pirmiausia pažymėtina, kad šio sprendimo 140 punkto pirmoje–trečioje įtraukose nurodyti reglamentai yra to paties lygmens teisės aktai kaip ir Reglamentas 2016/2031, todėl jais negali būti remiamasi siekiant ginčyti jo galiojimą. Taigi šį pagrindą galima suprasti tik taip, kad jis išimtinai susijęs su ginčijamu įgyvendinimo reglamentu.

142 Iš visų šiam ieškinio pagrindui pagrįsti pateiktų argumentų matyti, kad jis taip pat grindžiamas prielaida, jog, nustačius Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, išvardytų ginčijamo įgyvendinimo reglamento IV priedo ginčijamose dalyse, buvimo nulinę ribinę vertę, atsiranda pareiga naikinti kenkėjus vykdant sodinti skirtų augalų genetinę selekciją, o tai sukeltų žalingų pasekmių biologinei įvairovei. Vis dėlto, kaip matyti iš ieškinio pirmojo pagrindo analizės (žr. šio sprendimo 90–113 punktus), ši prielaida yra klaidinga.

143 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą, vadinasi, ir visą ieškinį, nesant reikalo taikyti ieškovių prašomą tyrimo priemonę (žr. šio sprendimo 12 punkto pirmą įtrauką ir 112 punktą).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

144 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos turi padengti Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

145 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl reikia nuspręsti, kad Parlamentas ir Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Società agricola Vivai Maiorana Ss, Confederazione Italiana Agricoltori* – CIA ir MIVA – *Moltiplicatori Italiani Viticoli Associati* padengia ne tik savo, bet ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas**.

3. **Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Costeira Gratsias Kancheva

Paskelbta 2021 m. rugsėjo 29 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.